

Kwartetten met Els

Aan Els Thissen werden vier kaartjes met citaten uit *Een cursus in wonderen* voorgelegd. Daarover werd zij ondervraagd.

Tekst, fotografie, illustratie: Annemarie van Unnik

Denk niet dat jij iets begrijpt voordat je geslaagd bent voor de test van volmaakte vrede, want vrede en begrip gaan hand in hand en kunnen nooit afzonderlijk worden aangetroffen. (T14.XI.12:4)

“Vrede wordt niet verstoord zolang er geen identificatie is; zowel naar wat ik denk te zien, als denk te zijn. Zonder identificatie is er niets wat ik niet begrijp. En dat gaat niet over feiten of illusies, maar over essentie. In dat begrijpen zit oneindige compassie, begrip over dat het gaat zoals het gaat in levens van mensen - en in ons eigen leven.

Vrede heeft niets nodig, het is compleet

Dat er pijn of verdriet gevoeld wordt. En je maakt *niet* de vergissing dat je anderen (of jezelf) identificeert met wat hen is overkomen of met wat ze hebben gedaan. Als je dat wel doet, zul je merken dat er lijden is. Dat is een pijnlijke vergissing. Dan kun je vragen: waarin vergis ik me over mezelf? Wanneer je gelooft dat je beschadigd bent, zou je misschien de eerste lessen van het Werkboek kunnen

doen. Die helpen je te doorgronden dat je je identificeert. Wil je vervolgens nog steeds je gelijk halen in ‘dat je een slachtoffer bent’? Of is er de bereidheid daar vraagtekens bij te zetten? Het is trouwens niet zo, dat je alles maar moet laten gebeuren. Maar als je weet wie je werkelijk bent, kan er nooit iemand over je grenzen gaan. Wat niet betekent dat je in de dualiteit nooit NEE zal zeggen. Misschien doe je dat juist wel en meteen, omdat je niet denkt dat men je dan niet meer aardig vindt. Wel of niet aardig gevonden worden, daarmee kun je in vrede zijn. Want wat heeft dat met jou te maken? Vrede heeft niets nodig, het is compleet. En mocht daarin een gedachte voorbijkomen als: ‘Poeh zeg, wat een kwal is dat!’ dan snap je dat het onzin is en moet je er misschien wel om lachen. Je realiseert je ook dat dit niet echt is wat jij vindt. Het *denken* vindt dat. En jij bent je denken niet. Wijsheid ziet zo’n gedachte langskomen en hecht er niet aan. Echter, investeer je erin omdat je denkt dat het klopt, dan koop je misschien een wapen en wordt het een ander verhaal. *Een cursus in wonderen* heeft het binnen de dualiteit over de juiste en onjuiste gerichtheid van denken. De eerste wordt aangestuurd door de onpersoonlijke Jezus of Heilige Geest, de tweede door het persoonlijke ego. Bij zo’n oordelende gedachte zou je een beroep kunnen doen op die rightmindedness. Tenminste, als je bereid bent het gelijk van het ego op te geven. Dan is er de mogelijkheid jezelf te openen voor een nieuwe blik. Is die bereidheid er echter niet, dan is de kans groot dat je alsmaar bewijzen voor je gelijk zoekt en vindt.”

Als aanval niet totaal wordt losgelaten, wordt hij helemaal niet losgelaten. (T7.VI.1:4)

“Kan een aanval groot of klein zijn? In vrede is geen plek voor aanval en geen verschil tussen beide. Een uitbarsting van razernij of een ergernisje... beiden verstoren vrede. Zoals een liter of een druppel wijn in water de puurheid ervan teniet zal doen. In les 21 staat: *Ik ben vastbesloten de dingen anders te zien*. Dat laat geen ruimte voor uitzonderingen.

Ik weet nog niet hoe, én ik ben bereid mijn gelijk op te geven

En in die les wordt specifiek gerefereerd aan het hele scala van woede. *Een lichte krimp van ergernis is niets anders dan een sluier over intense woede*. Daarmee vervuיל je het water, je focus. Je gooit egosubstantie richting rightmindedness en daarmee buigt het af. Je zegt misschien: “Ik loop in het licht!” terwijl je een klein doosje met ergernis in je zak verborgen houdt. Op zich is een irritatie geen punt, maar houd het niet apart. Zie het onder ogen en vraag je af of je bereid bent het anders te zien. Je kunt zeggen: “Ik weet nog niet hoe, én ik ben bereid mijn gelijk op te geven.” In feite zeg je dan, dat je bereid bent eruit te stappen - en niets te zijn in dat gebeuren. Je stopt ermee de eisende partij te zijn en nog langer in de rechtszaak mee te figureren. En met de bereidheid daartoe - komt er onthechting van gelijk.”

Veiligheid is het volledig afzien van alle gewelddadigheid. (T6.III.3:7)

“Gewelddadigheid kun je ook zien als alle aanval. Dat betekent niet per se dat het lichaam veilig is in de zin van dat daar niets mee kan gebeuren. Het betekent dat het *in* jou veilig is, in het werkelijke weten dat heelheid is wat je bent. En met eenheid, heelheid, liefde, kan niets gebeuren. Als je je op die manier tot de zaak verhoudt, kunnen mensen opmerkelijke dingen tegen je zeggen. Je hoort het - en zegt ja, wat aangeeft dat je het gehoord hebt. Met een ja houdt je jezelf open en met een nee kun je voelen dat iets in jou zich afsluit. Een ja houdt je open naar het leven zelf. Als iemand je vervolgens meevraagt om een paard te stelen, zeg je nee. Tenzij je het wilt natuurlijk. Word je dan uitgemaakt voor een dief van niks, dan zeg je ja, dat klopt. Van binnenuit een ja geven, kan alleen als je bereid bent zowel een ja als een nee te geven. Kun je dat zonder bang te zijn? Binnen de dualiteit houdt angst ons er vaak vanaf. En dan krijg je zo’n ja waarvan je later denkt: oh nee, nu moet ik weer daarheen.

Word je uitgemaakt voor een dief van niks, dan zeg je, ja dat klopt

Als ik bij een uitnodiging een nee voel, ga ik er niet op in. Doe ik dat wel dan is het omdat ik het wil. Ik deed weleens niet mee aan kerst in familieverband omdat ik het niet wilde. En nee, dan ben ik niet schuldig. Mocht iemand zich schuldig voelen in zo’n situatie vanuit de identificatie met de rol van perfecte dochter, dan kunnen die eerste lessen van *Een cursus in wonderen* weer behulpzaam zijn. Want

met wie/wat identificeer je je? Identificatie levert onmiddellijk problemen op als ik denk de perfecte dochter of moeder te moeten zijn. Kom je daarvan los dan zul je merken dat het gemakkelijker wordt om met moeders of met kinderen om te gaan. Dit omdat de beladenheid die bij die woorden hoort eraf is. Als ik mezelf niet alleen als dochter zie, kan ik de vrouw uit wie ik voortkom, ook anders zien dan alleen maar als mijn moeder. Dan kan ik haar zien als iemand die mooi borduurt, humor heeft en hartelijk is.”

Vergeet het Koninkrijk van God niet om iets wat de wereld te bieden heeft. (T8.VI.1:5)

“Vergeet het Koninkrijk niet. Dat zijn van die gedragen woorden. Je zou ook kunnen zeggen, vergeet de heelheid, liefde, vrede, eenheid niet om wat de wereld te bieden heeft. Wat die te bieden heeft, is altijd iets buiten ons. Dan gaat de focus naar geld, macht, seks, drank, relaties. We denken dan: dat gaat ons gelukkig maken. Nou... dream on baby! Het gaat gewoon *niet* gebeuren. Op grond van onze ervaring zouden we moeten weten, dat steeds wanneer je hebt wat je wilt, het je niet of slechts kort gelukkig maakt. Nieuwe auto? Ik heb hem. Volgende project! Nieuwe relatie? Ik heb ‘m. Shit, ook hier moeten de bedden worden opgemaakt en boodschappen gedaan. Volgende project! De grootste droom die waar wordt, kan zelfs de ergste nachtmerrie blijken te zijn. Een uitweg uit de hel is de perfecte relatie met jezelf. De Cursus gaat echt over een liefdesaffaire met jezelf, waarin je je eigen heelheid en vol-ledigheid ontdekt, hoe het er ook uitziet. En van daaruit sta je open voor het leven zelf. Het kan zijn dat je ook een relatie met een ander hebt. En je leven hangt er niet vanaf. Je leven hangt nergens vanaf, omdat je niet de vergissing maakt je ergens mee te identificeren. Het leven IS gewoon.” •

www.elsthissen.nl